

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

ΕΡΩΤΗΣΗ

Προς τον κ. Υπουργό Οικονομικών

Θέμα: Οι λεονταρισμοί στο 'απόσπασμα'

3072
24 10 13

Έχει παρατηρηθεί, ότι όταν η τρόικα επανακάμπει, επιστρέφει, επανέρχεται, η κυβέρνηση σπεύδει να χαράξει τις προσφιλείς της κόκκινες γραμμές. Κόκκινες γραμμές μπροστά στις οποίες, όπως πιστεύει η κυβέρνηση, η τρόικα γεμάτη δέος πρόκειται να σταματήσει και να τις δεχθεί απόλυτα. Η χάραξη κόκκινων γραμμών έχει λάβει πλέον τελετουργικό χαρακτήρα. Μέχρι τώρα όμως οι κόκκινες γραμμές δεν φαίνεται να είχαν τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Μοιάζουν περισσότερο με κόκκινα χαλιά υποδοχής παρά κόκκινες γραμμές αντίστασης. Γίνονται αόρατες στην τρόικα που άλλωστε, όχι σπάνια, δίνει την εντύπωση πως φοράει παρωπίδες αλλά και στους βαφείς. Υπάρχει και ένα άλλο πρόβλημα με τις κόκκινες γραμμές. Υποτίθενται, πως εξαγγέλλονται ως διακήρυξη αποφασιστικότητας κι ευθύνης, ανυποχώρητης στάσης, κτλ. Εκείνο όμως που πρακτικά κάνουν είναι να παραδώσουν στον αντίπαλο όλο το έδαφος μέχρι την κόκκινη γραμμή, έτσι που η τελευταία αντί να αποτελέσει ένα έσχατο όριο υποχωρήσεων, μετατρέπεται σε γραμμή εκκίνησης και για περισσότερες μεγαλύτερες υποχωρήσεις...

Το αισιόδοξο σενάριο της ομαλής διαπραγμάτευσης με την τρόικα, που θα άνοιγε απρόσκοπτο το δρόμο ως και τις ευρωεκλογές, δυστυχώς για εσάς δεν επαληθεύεται. Η κυβέρνηση βρέθηκε μπροστά σε μια δύσκολη αντιπροσωπεία της τρόικας όχι μόνο να επιμένει στην εφαρμογή των συμφωνημένων μέτρων, αλλά να απαιτεί και νέα. Στις πιέσεις των δανειστών για κάλυψη του δημοσιονομικού κενού του 2014, ύψους 2 δις ευρώ, με νέες περικοπές, απαντούσε με λεονταρισμούς, ότι η ελληνική κοινωνία δεν σηκώνει άλλα νέα μέτρα και άλλη φορολογική επιβάρυνση. Η τρόικα όχι μόνο δεν τρόμαξε, αλλά σκλήρυνε ακόμη περισσότερο τη στάση της. Διεμήνυσε ορθά κοφτά στην κυβέρνηση, ότι όλα αυτά που της ζητά να εφαρμόσει είναι μέτρα που έχουν ήδη ψηφισθεί και αποτελούν ειλημμένες υποχρεώσεις της χώρας. Αυτή τη φορά δηλώνουν, πως δεν αναγνωρίζουν τίποτε άλλο ως απόλυση και ζητούν μέχρι το τέλος του χρόνου να έχουν φύγει από το Δημόσιο άλλοι 2.000 δημόσιοι υπάλληλοι. Σύμφωνα με όσα έχετε υπογράψει, το 2013 θα απολυθούν 4.000 δημόσιοι υπάλληλοι και το 2014 άλλοι 11.000, ενώ σε καθεστώς διαθεσιμότητας θα πρέπει να έχουν τεθεί ως το τέλος του επόμενου έτους συνολικά 25.000. Το νέο είναι, ότι η τρόικα δεν αναγνωρίζει απολύσεις διά του καθεστώτος της διαθεσιμότητας και ζητά εδώ και τώρα απομάκρυνση των υπαλλήλων, φέρνοντάς σας σε ακόμη πιο δεινή θέση.

Ερωτάται ο κ. Υπουργός:

Εδώ και μερικές μέρες ο πρωθυπουργός κι εσείς, "ξαφνιασμένοι" από την κατάρρευση των προσδοκιών σας καθώς το έλεος των δανειστών που αναμένατε τελικά δεν επιδείχθηκε, αρχίσατε να διοχετεύετε δήθεν πληροφορίες στα φιλικά σας ΜΜΕ, που έλεγαν ότι έχετε θυμώσει. Τόσο πολύ μάλιστα, που σκέφτεστε να αρχίσετε να διαπραγματεύεστε με τους δανειστές. Τέτοια τεράστια οργή, τόσο ασυγκράτητη!. Σηκώσατε το ανάστημά σας και απαιτείτε από τους δανειστές να αλλάξουν στάση. Τι τους λέτε; Εμείς κάναμε όσα μας είπατε, πετύχαμε το πολυθρύλητο πρωτογενές πλεόνασμα, το δεχτήκατε, αλλά τώρα εσείς δεν μας υποστηρίζετε. Τους επισημαίνετε, επίσης, ότι, αν συνεχίσουν να επιμένουν στη λήψη νέων μέτρων, η κυβέρνηση δεν θα μπορέσει να τα περάσει αυτά από τη Βουλή και επομένως θα καταρρεύσει. Το πρόβλημα είναι, ότι αυτή την επιχειρηματολογία την έχουν ακούσει ξανά στο παρελθόν, δίχως όμως να έχει υπάρξει κάποιο θετικό αποτέλεσμα. Παρακάλεσε η κυβέρνηση, ζήτησε, ikέτευσε, απείλησε, στο τέλος όμως κάμφθηκε, αναδιπλώθηκε και ψήφισε. Πως περιμένετε να σας πιστέψουν σήμερα οι τροϊκανοί;

Πως να σας πιστέψουν και οι πολίτες, αφού αυτοί που τώρα εμφανίζονται αποφασισμένοι να τραβήξουν τα πράγματα στα άκρα, να χτυπήσουν με δύναμη το χέρι στο τραπέζι και να πουν το μεγάλο όχι, στην προηγούμενη φάση τι έλεγαν παρά συνεχώς ναι, προσέρχονταν στις συζητήσεις με νοοτροπία υπηρέτη, υποστήριζαν, ότι η διαπραγμάτευση δεν είναι ένα παιχνίδι τζόγου, ότι στις επαφές με την τρόικα δεν μπορεί να πηγαίνει μια υπεύθυνη κυβέρνηση με αυταρχικές και εκβιαστικές διαθέσεις, ότι το εθνικό συμφέρον επιβάλλει πάνω απ' όλα προσοχή, νηφαλιότητα και σύνεση.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ – ΤΣΑΡΟΥΧΑ
ΣΤ' Αντιπρόεδρος Βουλής των Ελλήνων

Κόμματα και δημοσιολόγοι προέτρεπαν την κυβέρνηση να μην είναι τόσο υποχωρητική, να προβάλλει αντιστάσεις, να διεκδικήσει, να αναζητήσει συμμαχίες με τις χώρες του Νότου, να προσπαθήσει να βρει κοινό βηματισμό με κυβερνήσεις που αντιμετωπίζουν παρόμοιες καταστάσεις. Σ' όλα αυτά η απάντησή σας ήταν απαξιωτική. Κατηγορούσατε όσους εισηγούνταν αυτή τη γραμμή ως λαϊκιστές, οπαδούς της δραχμής, της καταστροφής της χώρας, ότι δημαγωγούν ασυστόλως, ο λόγος τους αφορολόγητος, παράλογος. Σαλπίζατε κάθε τόσο τη νικηφόρα υποχώρηση και κρατούσατε στάση αναμονής μέχρις ότου να δημιουργηθούν «καλύτερες» συνθήκες για τη χώρα. Κολλημένοι όμως στην άποψη να μην ενοχλήσουμε τη Γερμανία σε προεκλογική περίοδο, δεν κάνατε τίποτε που θα μπορούσε να παρεξηγηθεί από τους γερμανούς. Οι εκλογές όμως πέρασαν, και σύμφωνα με όλες τις ενδείξεις η γερμανική πολιτική δεν πρόκειται να αλλάξει, ακόμη κι αν το υπουργείο Οικονομικών δοθεί σε σοσιαλδημοκράτη.

Πριν από ενάμισι χρόνο, στις τελευταίες εθνικές εκλογές το κόμμα του Α. Σαμαρά βγήκε πρώτο, υποσχόμενο να επαναδιαπραγματευθεί σκληρά το μνημόνιο. Με το που ορκίστηκε πρωθυπουργός, όμως, ξέχασε την υπόσχεσή του για σκληρή διαπραγμάτευση και την αντικατέστησε με το «ναι σε όλα». Επί ενάμιση χρόνο υπάκουε πιστά σε κάθε διαταγή των δανειστών. Δίχως αντιρρήσεις, δίχως «αλλά», μόνο με «ναι» και «μάλιστα». Πως λοιπόν τώρα θα διαπραγματευτεί; Εσείς που ισχυριζόσασταν και μόλις χθες ότι το μνημόνιο είναι μονόδρομος, ευλογία και το μόνο σοβαρό σχέδιο που έχει εκπονηθεί για την χώρα, μπορείτε να διαπραγματευτείτε; Με τι χαρτιά θα το κάνετε όταν δεν έχετε προετοιμάσει - ως οφείλατε σε κάθε περίπτωση- ούτε καν ένα υποτυπώδες εναλλακτικό σχέδιο; Όταν παραδώσατε το μοναδικό πολυτιμότεο όπλο, που είχε η χώρα, το δίκαιό της, αποδεχόμενη το αγγλικό δίκαιο, που προστατεύει και εξασφαλίζει μόνο τους δανειστές, παραδίδοντας τη χώρα στα νύχια τους;

Ο πρωθυπουργός, στην ομιλία του στις Βρυξέλλες στο πλαίσιο της εκδήλωσης που διοργάνωσαν το Ίδρυμα «Κων/νος Καραμανλής» και το Ίδρυμα «Κόνραντ Αντενάουερ», αναφέρθηκε στην ανάγκη αλληλεγγύης, που πρέπει να δείξει η Ευρωπαϊκή Ένωση προς την Ελλάδα. Πρέπει να δείξει αλληλεγγύη η Ε.Ε. στην Ελλάδα; Μα, σύμφωνα με τη δική σας θεωρία, αυτό δεν κάνει η Ε.Ε και μάλιστα από το 2010; Μας έδωσε ένα πλήρες σχέδιο (τα μνημόνια) – που αποτελούν την καλύτερη και σοβαρότερη πρόταση για τη χώρα, κι όπως εσείς ο ίδιος δηλώσατε– μας δάνεισε ένα τεράστιο ποσό που ανάλογό του δεν έχει ποτέ υπάρξει στην παγκόσμια οικονομική ιστορία– και στην κρίσιμη στιγμή, τότε που παιζόταν η τύχη της Ν.Δ. και του ΠΑΣΟΚ στις εκλογές του Ιουνίου του 2012 έκανε ό,τι περνούσε από το χέρι της να «βοηθήσει» τους ψηφοφόρους να συνειδητοποιήσουν τον κίνδυνο που διέτρεχε η χώρα και η οικονομία, αν δεν ψήφιζαν τα δύο αυτά κόμματα.

Τα ερωτήματα κάθε ανθρώπου με στοιχειώδη λογική παραμένουν: Δεν ξέρουν οι δανειστές πως δεν έχετε επεξεργαστεί καμία εναλλακτική λύση και ότι οι απειλές σας είναι κούφίες; Όταν μόνοι σας και πολύ πρόθυμα δεχθήκατε να παραδώσετε κάθε όπλο, που ισχυροποιούσε τη χώρα, τώρα πως θα τους απειλήσετε; Παρακαλώντας τους; Πρωτότυπος τρόπος διαπραγμάτευσης, ειδικά όταν διακυβεύονται τεράστια οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα αλλά η πικρή αλήθεια είναι ότι δεν απέδωσε ποτέ.

Αντίσταση στην τρόικα; Πολύ λίγο, πολύ αργά. Επειδή η κυβέρνηση έρχεται τώρα αντιμέτωπη με δυσάρεστες εξελίξεις που μπορεί σε μερικούς μήνες να σημάνουν το τέλος της, ανεσύρθησαν τα σενάρια «ρήξης» με την τρόικα. Μόνο που τώρα είναι πολύ αργά. Και όταν όλα τα στοιχεία της πολιτικής λογικής οδηγούν στην πρόβλεψη ότι στο τέλος, αν δεν καταγραφεί κάποια εντυπωσιακή υποχώρηση των δανειστών, όταν το Βερολίνο αποκτήσει κυβέρνηση, ο πρωθυπουργός θα αναγκαστεί να υποχωρήσει. Και να πει όλο το πικρό ποτήρι του πολιτικού κόστους για την επιλογή μιας αδιέξοδης καταστροφικής πολιτικής.

Πώς να πει όχι ένας πρωθυπουργός που εξελέγη μιλώντας για επαναδιαπραγμάτευση του μνημονίου και μετά δήλωνε ουδείς αναμάρτητος για το αντιμνημονιακό του παρελθόν;

Πώς να σηκώσει ανάστημα μία κυβέρνηση που κυριολεκτικά ικέτευε επί πέντε μήνες την τρόικα για τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση, με αποτέλεσμα να ισχύσει αυτή στο τέλος της τουριστικής περιόδου;

Πώς να πείσει, ότι θα κάνει δυναμική διαπραγμάτευση ένας υπουργός που έχει δηλώσει επισήμως ότι «λύγισε μόνο μία φορά, όταν τον μάλωσε ο Σόιμπλε»;

Αθήνα, 24 Οκτωβρίου 2013

Η Ερωτώσα Βουλευτής

Μαρία Κόλλια Τσαρουχά
ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
Βουλευτής Ν. Σερρών